

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 195/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť E. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. V. Z., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice – okolie v exekučnom konaní o návrhu na zastavenie konania a odklad exekúcie vedenom pod sp. zn. 12 Er 643/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2013 doručená sťažnosť E. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená písomným podaním doručeným 5. apríla 2013, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní o návrhu na zastavenie konania a odklad exekúcie vedenom pod sp. zn. 12 Er 643/2006 (ďalej len „exekučné konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v rámci prebiehajúceho exekučného konania doručil 25. februára 2010 súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekučného konania a návrh na odklad exekúcie. Podľa jemu dostupných informácií súdny exekútor tento jeho návrh doručil okresnému súdu 4. marca 2010. Sťažovateľ namieta a tvrdí, že okresný súd je nečinný, pretože do podania tejto sťažnosti adresovanej ústavnému súdu o jeho návrhu nerozhodol, a to aj napriek tomu, že 7. februára 2013 podal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedníčke okresného súdu, na ktorú do podania tejto sťažnosti nedostal odpoveď. Sťažovateľ v doplnení svojho podania z 5. apríla 2013 uvádza, že okresný súd 20. marca 2013 doručil jeho právnomu zástupcovi uznesenie okresného súdu z 1. marca 2013, ktorým okresný súd rozhodol o jeho návrhu na zastavenie exekúcie a návrhu na odklad exekúcie tak, že oba návrhy zamietol. Sťažovateľ k doplneniu svojej sťažnosti taktiež pripojil aj odpoveď predsedníčky okresného súdu na jeho sťažnosť z 28. marca 2013, ktorá mu bola doručená 5. apríla 2013. V odpovedi predsedníčka okresného súdu uviedla, že po prešetrení jeho sťažnosti sťažnosť vyhodnotila ako opodstatnenú a sťažovateľovi oznámila, že boli prijaté opatrenia na odstránenie prietahov v konaní. Sťažovateľ v doplnení svojej sťažnosti zotrval na svojom stanovisku, že sťažnosť bola podaná dôvodne, pretože okresný súd začal vo veci konať „až po obdržaní sťažnosti sťažovateľa zo dňa 07.02.2013“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo B. E. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v článku 48 odsek 2/ Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní č. 12 Er/643/2006, porušené bolo.“

2. E. B. priznáva finančné zadostučinenie 6.000 Eur / slovom: Šesť tisíc Eur/, ktoré mu Okresný súd Košice - okolie je povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. E. B. priznáva úhradu trov konania vo výške 328 Eur, ktorú sumu Okresný súd Košice - okolie je povinný uhradiť na účet advokáta JUDr. V. Z., do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľa smerujúcej proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekučného konania a návrhom na odklad exekúcie, čím malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní vedenom pred okresným súdom.

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavne neopodstatnenosti.

K tomuto záveru ústavný súd dospel po zhodnotení všetkých relevantných okolností prípadu. Ústavný súd predovšetkým pripomína, že je potrebné mať na zreteli špecifický charakter exekučného konania, ktorého predmetom nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach ako takých, tak ako to je v civilnom prípadne trestnom konaní, ale ide o vykonávacie konanie, ktorému predchádzalo rozhodovanie o právach a povinnostiach, ktorého výsledkom je spravidla rozhodnutie, ktoré sa má vykonať v exekučnom konaní.

Pokiaľ ide o časový rámec rozhodovania o návrhoch v exekučnom konaní, tak v prípade návrhu na zastavenie konania, ako aj návrhu na odklad exekúcie zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) neustanovuje lehotu na rozhodnutie súdu, čo však ešte neznamená, že v exekučnom konaní nemôže dochádzať k zbytočným priet'ahom v dôsledku nečinnosti všeobecného súdu.

Ústavný súd vychádzajúc z priložených dokumentov k s'ťažnosti konštatuje, že s'ťažovateľ 7. februára 2013 podal s'ťažnosť na priet'ahy v konaní adresovanú predsedníčke okresného súdu, na ktorú nedostal odpoveď v zákonnej lehote podľa § 65 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože z dátumu vyhotovenia odpovede predsedníčky okresného súdu je zrejmé, že nebola dodržaná jednomesačná zákonná lehota. Na druhej strane z kópie uznesenia okresného súdu, ktorým okresný súd rozhodol o návrhoch s'ťažovateľa, je zrejmé, že predmetné uznesenie bolo vydané ešte pred uplynutím jednomesačnej lehoty na odpoveď predsedníčky okresného súdu na s'ťažnosť s'ťažovateľa na priet'ahy v konaní.

Predsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi na s'ťažnosť z 28. marca 2013 s'ťažnosť s'ťažovateľa vyhodnotila za dôvodnú a vykonala opatrenia na odstránenie priet'ahov v napadnutom exekučnom konaní, o čom svedčí aj skutočnosť, že o návrhoch s'ťažovateľa sa rozhodlo ešte v rámci plynutia lehoty na odpoveď na s'ťažnosť predsedníčkou okresného súdu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť adresovaná predsedníčke okresného súdu splnila svoj účel, bola účinným prostriedkom nápravy porušovania označených práv sťažovateľa aj napriek tomu, že k doručeniu označeného uznesenia sťažovateľovi, respektíve jeho právnomu zástupcovi, došlo až po doručení sťažnosti ústavnému súdu. V tejto súvislosti vyvstáva tiež otázka, prečo sťažovateľ svoje námietky odôvodňujúce zastavenie konania alebo odklad exekúcie nepredniesol v rámci lehoty na podanie námietok proti exekúcii, pre ktoré Exekučný poriadok stanovuje 60-dňovú lehotu na rozhodnutie o námietkach (§ 50 ods. 2 Exekučného poriadku), ale až po viac ako troch rokoch po začatí exekúcie (ako procesný návrh na zastavenie konania a návrh na odklad exekúcie), a prečo sťažovateľ svoje právo podať sťažnosť na prietahy adresovanú predsedníčke okresného súdu využil až po troch rokoch od podania svojho procesného návrhu, pričom k podaniu tejto sťažnosti adresovanej ústavnému súdu pristúpil promptne po piatich týždňoch od podania sťažnosti na prietahy adresovanej predsedníčke okresného súdu. Ústavný súd na základe uvedeného, prihliadajúc na závažnosť rozhodovania z hľadiska toho, čo bolo v hre, dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu nedošlo k takým významným prietahom, ktoré by mali ústavnoprávnu relevanciu a odôvodňovali by vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa v napadnutom exekučnom konaní.

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

Ústavný súd v súlade s uvedenou judikatúrou uzatvára, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol celkom bez prietahov, ich intenzita však s prihliadnutím na ostatné okolnosti prerokúvanej veci nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným preťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2013